

14:45-16:15

Klumme

Begravelser

Skriv en klumme ud fra det materiale, du får udleveret.

Du er ansat ved en landsdækkende avis, der hver søndag på bagsiden har en klumme, som tager udgangspunkt i en aktuel hændelse eller debat. Din redaktionschef beder dig skrive klummen til i morgen. Den skal tage afsæt i spørgsmålet om begravelser.

Redaktionschefen giver dig to siders materiale. Det skal tjene som inspiration, men det er op til dig, hvilket aspekt af emnet du vil skrive om, og hvordan du vil angribe det. Du må gerne inddrage anden viden, og du behøver ikke at anvende citater fra teksterne. Du skal gå ud fra, at materialets faktaoplysninger er korrekte.

OM KLUMMEN:

- Klummen er farvet af den skrivende. Det vil sige, at den i en personligt formet stil argumenterer for et subjektivt synspunkt, gerne med skarpe pointer.
- Klummen vokser ud af og løfter sig ud over det konkrete udgangspunkt.
- Klummen kan være humoristisk, satirisk, reflekterende, forarget, provokerende, moraliserende, tilsyneladende troskyldig - men aldrig jævnt, upersonligt refererende.
- Klummen er skrevet på et letflydende dansk.

FORM OG OMFANG

- Computer/printer skal anvendes.
- Artiklen skal have en overskrift.
- Hele opgavebesvarelsen skal kunne være på én A4 side.
- Der må højst være 3.000 tegn inklusive mellemrum.

HJÆLPEMIDLER

- Håndbøger og andre hjælpemidler må anvendes.

AFLEVERING

- I papirets øverste *venstre* hjørne skal du skrive dit prøvenummer.
- I papirets øverste *højre* hjørne skal du skrive den gren, du søger: *Heltid* eller *Deltid*.
- Prøvenummer og Heltid/Deltid må gerne være skrevet i hånden.
- Derudover må du ikke skrive navn eller andet, som kan identificere dig.
- Din besvarelse skal være klar, når eksamensvagten kommer for at samle ind.

Du skal stave og sætte tegn i overensstemmelse med dansk retskrivning. Du skal bruge startkomma før ledsætninger (eksempel: Vi forventer, at det bliver regnvejr).

Materiale til klummen

"Døden er ikke længere et tabu, men et af livets store øjeblikke. Den er en del af den personlige historiefortælling, og derfor ser vi, at dødsannoncerne bliver mindre anonyme. For vi vil ikke være flokdyr, men unikke til det sidste."

Livsstilsforsker Henrik Byager i Urban, marts 2008

Statens Museum for Kunst tilbyder i foråret et kursus, hvor deltagerne ender med at designe deres egen kiste, gravplads eller begravelse. "Der er en kæmpe interesse omkring det med, hvordan andre lader sig begrave. Og mange vil gerne være lidt på forkant med deres egen begravelse, så de ikke overlader det til andre," forklarer Anne Grethe Uldall, der er kunstformidler på Statens Museum for Kunst."

Nyhedsavisen, februar 2008

"Behovet for kontrol er i spil, når mennesker formulerer deres egen dødsannonce. Man vil gerne have indflydelse på, hvad der sker efter ens død. Kontrol er noget, vi alle sammen er påvirket af. Og jo mere vi tilstræber forudsigelighed og sikkerhed, jo mere kontrol får vi behov for. Men det vigtige i livet er ikke kontrollerbart. Døden er ikke."

Cand.psych. Ulla Giersing i Kristeligt Dagblad, februar 2008

Biskop Kjeld Holm fra Århus forudser, at markedet for alternative ritualer og ordninger vil vokse i takt med det moderne menneskes behov for at sætte personlige aftryk. "Også i kirken skal man følge folks ønske så vidt muligt, men kristendommen er en fælles sag, og de kirkelige handlinger er fælles ritualer. Det skal den individuelle opfindsomhed ikke ændre på," siger biskoppen.

Morgenavisen Jyllands-Posten, december 2008

"Efter en tid med stor anonymisering af kirkegårdene, både i indretning og i forbindelse med de individuelle gravsteder, er det mere personlige præg nu heldigvis begyndt at vende tilbage, og jeg tror, at mange efterladte i stadig større omfang inddrager graven og dens udsmykning i deres sorgarbejde."

Elof Westergaard, Foreningen for Kirkegårdskultur, i Kristeligt Dagblad, juli 2006

"(Hun) fortalte om sine planer for et 'vennegravsted', som hun er i gang med at anskaffe sig. Bare en grøn plet med plads til et antal urner, og er det ikke en fin idé, for venner ved man, hvor man har, mens mænd og familier er variable størrelser. Og det er da så rart at ligge ved siden af nogen, man holder af."

"Nye tendenser i kirkegårdskulturen", Assistens Kirkegård, www.assistens.dk

En 42-årig københavner har startet firmaet '4feetunder', der sælger specialproducerede urner på bestilling. "Ønskerne spænder lige fra fodbolde, golfbolde og pokaler til musikinstrumenter og timeglas. (...) Folk vil jo ufattelig gerne være særprægede," siger Linda Schjærlund, der driver firmaet. Hun afslører, at flere mænd har forhørt sig om muligheden for at få deres aske spredt bag rattet i en Porsche-lignende urne. Ligeledes har et barnebarn til en tidligere balletdanser ønsket at overraske sin bedstemor med en urne udformet som et par ballerinaske."

Urban, februar 2007

“Folk vil have noget specielt og afviser det konforme. I 80’erne og 90’erne skulle man vise, hvor beskeden man var med sin gravsten og skrev kun navn, fødselstal og dødstal. I dag er vi igen begyndt at skrive både linjer fra sange og titler på gravstenene.”

Stenhugger Michael Rohde-Petersen i Kristeligt Dagblad, juli 2006

I USA er man gået til sagen med vanlig sans for det særlige. Firmaet Life Gem – livets smykke – tilbyder pårørende, at de kan få resterne af afdøde venner og slægtninge omdannet til en kunstig ædelsten. Et smykke skabt af den døde selv. Eller rettere: Af kremeringens restprodukter, hvor kulstoffet under høje temperaturer presses sammen til en kunstdiamant, der så kan monteres i en halskæde eller på en fingerring. Som firmaets slogan lyder: *Aldrig mere adskilt*. Og man kan mod betaling følge en begravelse live på internettet, hvis man ikke er i stand til selv at være til stede.

Politiken, april 2008

Gravene er større end tidligere. Både fordi de skal rumme flere afdøde familiemedlemmer og venner, og fordi de pårørende så har plads til at være sammen med den døde på graven. Nogle familier går endda med drømme om at udvide og inddrage nabograven, når den engang bliver ledig. Under en gravsten på Assistens Kirkegård ligger en 13-årig dreng. Over jorden mødes hans venner for at drikke øl og ryge en joint. En anden grav var mødested for veninderne, når de havde frikvarter. På en tredje lå der en dag et brev, hvorpå der stod, vi ses på torsdag. Brevet var ikke til den døde, men var i stedet til en af de andre, der besøgte graven.

Avisen.dk, marts 2008

“Vi er i gang med at udskifte den fortrængte død med den spektakulære død,” mener lektor i sociologi Michael Hviid Jacobsen. Udviklingen begyndte for 15 år siden og er accelereret op igennem 90’erne. I en række andre vestlige lande har udviklingen for længst overhalet den danske. I Tyskland har dødsannoncerne været mere udførlige, beskrivende og poetiske i mange år. De indeholder gerne billeder af afdøde og kan udmærket fylde en femtedel avisside. I Sverige har man en langt mere åben kultur omkring døden og har i årtier haft levende lys og andet pynt på kirkegårdene.

Politiken, april 2008

Fakta

Hvert år dør omkring 60.000 danskere.

Danske bedemænd udleverer hvert år omkring 20.000 eksemplarer af pjecen “Min sidste vilje”. Flere end 15.000 danskere har udfyldt formularen.

Færre og færre ønsker en plads i de ukendtes grav.

I 1990 gav Kirkeministeriet 100 tilladelser til at få aske spredt over åbent hav. I 2004 var tallet vokset til 1405.